

[Indenrigsministeren.]

overalt i Verden i den økonomiske Viden- skab, i den økonomiske Politik regner med at kunne øve Indflydelse paa Rentefoden i et Samfund gennem Lovgivning, ikke vil faa Tilslutning i økonomiske Kredse indenfor noget Land.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at det meste af § 8, var det vist, utvivlsomt kun var en Skueret, idet en saadan Afstemning blandt Obligationsejerne sikkert aldrig vilde kunne føre til, at de vedtog en Rente- nedsættelse. Jeg vil derom sige, at det er klart, at jeg tænker ikke paa Anvendelsen af denne § 8 som en almindeligt virkende Foranstaltning. Men den Tid ligger ikke saa langt tilbage, og man skal ikke forsværge, at den ikke kan komme igen, hvor der har været meget stærke Følelser fremme ogsaa indenfor Kreditorernes Kredse, indenfor visse Foreninger i Retning af, at Kreditorer og Debitorer havde en vis fælles Interesse i en vis gensidig Hensyntagen. At saadanne Tider kan komme, har vi jo desværre haft Eksempler paa i et Kreditinstitut her i Landet, hvor netop det er praktiseret, der her er foreslaaet, nemlig at Obligationsejerne alle som een, skønt der var givet Anledning til en Afstemning, godkendte, at deres Renter kunde nedsættes ubegrænset, endda alene af Indenrigsministeren.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) skal jeg kun sige, at naar det ærede Medlem nærer Angst for, at økonomiske Forrettigheder kan give sig Udslag i Ejendoms- værdistigninger, er jeg af ganske samme Opfattelse, at det er det, man altid skal vare sig for og erindre, at saadanne Forret- tigheder ikke bør gives. Men jeg maa maaske have Lov til at sige til det ærede Med- lem, at for saa vidt den midlertidige Rente- nedsættelse angaar, vil den i hvert Fald aldrig kunne bundfælde sig i øget Ejendoms- værdi, idet den falder bort, efterhaanden som Forrentningsevnen stiger. Og at føre det ærede Medlems Teori saa langt ud, at en Grundejer overhovedet ikke maa prøve paa at faa sine Penge saa billigt som muligt, for saa vil hans Ejendom stige i Værdi — den Teori maa jeg sige har jeg aldrig kunnet følge i dens Renhed. Jeg er ogsaa sikker paa, at det ærede Medlem altid vil gøre Forsøg paa at optage sine Laan saa billigt som muligt, og vi kan fra Rigsdagens Side ikke føre en Politik, der gaar ud paa at sige: Vi kan ikke gøre Pengene billige, saa at man kommer til at betale for lidt for dem, for saa stiger Ejendommene i Værdi. Det Problem, der dér røres ved, maa løses ad anden Vej, saaledes som ogsaa det ærede

Medlem, saa vidt jeg har forstaaet det ærede Medlem nogen Sinde, mener det bør.

At jeg skulde blive angrebet i Dag af det ærede Medlem for, at jeg gaar Grund- spekulanternes Ærinde i Byerne, havde jeg dog ikke ventet. Det bliver efterhaanden lidt vanskeligt. Det minder mig om min Stilling ved Tilsynet med Jydsk Landhy- potekforening, hvor jeg nu i 2 Aar skiftevis er blevet skældt ud af Obligationsejerne og Laantagerne, Obligationsejerne, fordi de ikke faar nok i Rente, og Laantagerne, fordi der skal betales for meget i Rente. Det er, som sagt, efterhaanden lidt vanskeligt, naar jeg nu skal angribes Dag for Dag af Grundejerne i Byerne paa Grund af denne Lovgivning og dernæst angribes af det ærede Medlem, fordi den stiller Grundejerne gun- stigt. Jeg bliver derfor nødt til at slutte mig til Finansministerens Raad til det ærede Medlem om at læse Lovforslaget igennem; selv om man maaske kan sige, at det er Tidsspilde, vil jeg ved anden Be- handling være rede til saa at tage en ny Dis- kussion paa et mere rimeligt Grundlag.

Med disse Ord skal jeg igen anbefale Lovforslaget til Tingets Behandling.

Krag: Tiden tillader ikke, at jeg kan komme ind paa ret mange af de Enkelt- heder, som her er fremdraget, og som ellers kunde have givet mig Anledning til Bemærkninger.

Jeg er naturligvis fuldt bekendt med, at der i Landbokommissionens Indstilling staar en Bemærkning om, at man ønsker Rentenedsættelsespolitikken fortsat. Men af de to Dele, hvoraf Kommissionens Ind- stilling bestaar, er den, der angaar Pris- forøgelser, saa langt den vigtigste, og det er af afgørende Betydning for Virkningerne af disse Bestemmelser, at man paa dette Punkt naar igennem inden denne Maanedes Slutning, medens dette paa ingen Maade er afgørende ved Behandlingen af den Sag, der her foreligger. Derfor fastholder jeg min Bebrejdelse overfor Regeringen, naar den ikke har ønsket denne Forhandling saaledes tilrettelagt, at den rent landbrugs- mæssige Side af Landbokommissionens Ind- stilling i første Række kom til Behandling.

Jeg deler den Betragtning, som den højterede Minister fremførte overfor det ærede Medlem Hr. Hasle, at det ærede Medlem ikke har nogen som helst Adkomst til at betegne Kriseforliget, hvad den rente- mæssige Side af det angaar, som en Fiasko. Men Forholdet er dette, at visse og meget betydende Bestemmelser i denne Lovgiv-